ARUBA VANDAAG

Zaterdag 18 januari 2025 www.bondia.com Email: noticia@bon dia.com Tel: 582-7800 Fax: 582-7044

Grote interesse in rol en werk van een Ombudsman

Pagina 22

Wordt er iets gedaan aan de corruptie onder ministers...?

Pagina 23

Systeem in Aruba vereist dat een partij grote sponsors heeft of veel fondsen werft

Pagina 24

ARUBAVANDAAG

Zijn invasies bij de buren... *Normaal geworden...?*

Onze meest recalcitrante buurman heeft voor internationale aandacht gezorgd door te dreigen met een invasie in Puerto Rico. Is dat niet meer dan een simpele vertoning van macht of zit daar meer achter? Goed beschouwd maakt dictator Maduro deel uit van een selecte groep autocratische machthebbers die vindt dat het bezetten en overnemen van grondgebied van hun naaste buren geen probleem is. Recentelijk heeft deze groep gezelschap gekregen van, 'of all people', de nieuw verkozen Amerikaanse president. Wat wordt nu dus de volgende stap? China die voor de zoveelste keer aankondigt dat men Taiwan terug wil hebben? Rusland die z'n gang kan gaan in Oekraïne? En wat betekent dit allemaal voor onze regio? Tijd voor een nadere beschouwing.

Om te beginnen, waar komt dat dreigement van Nicolas Maduro eigenlijk vandaan? De regionale situatie wordt niet alleen bepaald door Venezuela maar ook door andere regimes die in dezelfde categorie thuishoren, namelijk Cuba en Nicaragua, die trouwe bondgenoten zijn van de landen die het meest de confrontatie aangaan met de Verenigde Staten en de Europese Unie: Rusland, China, Iran en Noord-Korea. In de confrontatie van deze autocratisch bestuurde landen met hun tegenstanders is Venezuela het sterkste centrum van destabilisering op het continent dat ook ten gunste van de andere regimes iets kan ondernemen. Op dit ogenblik, waarop Rusland in een behoorlijk moeilijke positie verkeert, is het geen verrassing dat de 'vrienden' van Poetin op ons continent acties ondernemen die de positie van Rusland kunnen versterken, vooral na de recente gebeurtenissen in Syrië. Rusland kan nu alle hulp gebruiken die maar voorhanden is. Dat het regime van Maduro dus nu dreigementen begint rond te strooien in de regio hoeft ons niet te verbazen.

Maar er is meer. De Russische machthebbers zijn recentelijk verrast door de steun die uit onverwachte hoek komt, namelijk van de binnenkort aantredende Amerikaanse president Donald Trump. Die doet een geweldige poging om de gedachte gemeengoed te maken dat wetten en het internationaal recht niet relevant zijn en dat het bezetten van grondgebied van je buurlanden iets is wat je gewoon kunt doen, als je dat kunt... Zoals de Arubaanse uitdrukking luidt: "Esun cu por, por." (letterlijk: "Degene die het kan, kan het.").

En waarom is dit zo belangrijk? Omdat, terwijl velen speculeren over hoe snel de nieuwe Amerikaanse president een einde zou kunnen maken aan de oorlog in Oekraïne, het uitgerekend die nieuwe 'vredestichter' is die nu verkondigt dat hij geen probleem heeft met de inzet van militair geweld om Groenland of het Panamakanaal te bezetten. Zijn uitspraken hebben nogal wat stof doen opwaaien, maar de geschiedenis van de Verenigde Staten is bezaaid met momenten waarop andere landen met militair geweld zijn binnengevallen. Het is bijvoorbeeld datzelfde Panama dat het product is van landroof ten koste van de republiek Colombia, met Amerikaans militair geweld, om daarmee het graven van het kanaal te bewerkstelligen Het gehele zuiden van de Verenigde Staten is tot stand gekomen via veroveringsoorlogen die Mexico zowat de helft van het oorspronkelijke grondgebied heeft gekost. Desondanks heeft de Verenigde Staten decennialang gefungeerd als de 'internationale politieagent' ten gunste van het handhaven van de parlementaire democratie en de 'rule of law'. De kernvraag is nu: zullen we blijvend een verdediging zien van de soevereiniteit van Oekraïne tegen de Russische bezetter, of gooit Trump het op een akkoordje met de andere grootmachten, waarbij ieder voortaan zijn gang kan gaan in hun eigen achtertuin? 2025 kan het jaar worden van meerdere gewapende conflicten die worden begonnen of voortgezet, of we zien een akkoord tussen Rusland, China en de Amerikaanse president, met serieuze gevolgen voor onder meer Oekraïne en Taiwan.

Voor de Europese landen, onder andere het land waarmee wij verbonden zijn, zal dit betekenen dat men veel meer aandacht moet gaan besteden aan de situatie in Oekraïne en aan de risico's die andere buurlanden van Rusland lopen. Voor het Koninkrijk komt daar ook nog bij dat men extra risico's loopt doordat het Koninkrijk ook grenzen heeft met Venezuela waarbij provocaties niet mogen worden uitgesloten. Dit in het kader van de genoemde medewerking met Rusland om onrust te stoken door onder meer sabotage, zoals het beschadigen van internationale zeekabels voor de digitale communicatie, wat nu al heeft plaatsgevonden in de Baltische Zee. Het is niet zo moeilijk voor te stellen dat hun regionale bondgenoten zich inlaten met soortgelijke praktijken.

Dat brengt ons ook op het thema van ons eigen eiland waar tot op heden diverse opeenvolgende regeringen ervoor hebben gezorgd dat we nog steeds slechts over één zeekabel beschikken, waardoor we behoorlijk kwetsbaar zijn, juist bij dit soort risico's. Dus een belangrijk aandachtspunt voor de regeringsformatie: ervoor zorgen dat het eiland de beschikking krijgt over een tweede zeekabel voor de verbinding met de digitale wereld. Zijn we voorbereid om tot actie over te gaan in dit opzicht?

Daarnaast blijven we nog steeds zitten met de onzekerheid van een hernieuwde toevloed van Venezolaanse migranten, gezien de situatie in dat land die voorlopig geen verbetering te zien zal geven.
Dat stelt ons voor moeilijke keuzes. We hebben al een aanzienlijke groep migranten uit Venezuela in ons land. Hun verblijf zonder geldige verblijfspapieren is een probleem, ook in financieel opzicht omdat zij grotendeels werkzaam zijn in niet officieel geregistreerde banen om te overleven, zonder dus aan de staatskas en de sociale zekerheidsfondsen bij te dragen. Anderzijds kijkt men tegen het risico aan dat een amnestie in enige vorm het signaal aan anderen kan geven dat Aruba een goede bestemming zou zijn om een nieuwe toekomst te zoeken. Bovendien moeten we niet de mogelijkheid uitsluiten dat het regime zelf zou kunnen zorgen voor een toevloed van zogenaamde 'vluchtelingen'. Dit maakt dat er nogal wat harde noten te kraken zijn bij de formatie, waarbij de keuze van kandidaat-ministers echt niet het enige onderwerp is. Aruba heeft duidelijke antwoorden nodig...

Lezing Ombudsmannen van het Koninkrijk:

Gemeenschap toont grote interesse om meer te leren over de rol en het werk van een Ombudsman

Dinsdagavond vond er aan de Universiteit van Aruba een lezing plaats over de rol en betekenis van een Ombudsman. Bij deze lezing waren de Ombudsmannen van Sint Maarten, Curaçao, Nederland en Aruba aanwezig. Voor het eerst nam Aruba's Ombudsman deel aan de jaarlijkse ontmoeting van de Ombudsmannen van het Koninkrijk.

De lezing vond plaats in een volledig gevulde zaal, wat de interesse van de gemeenschap onderstreepte om meer te leren over de rol en het werk van een Ombudsman.

Een Ombudsman of Ombudsvrouw is een vertegenwoordiger die klachten van burgers tegen bedrijven of organisaties onderzoekt en aanbevelingen doet. Het instituut Ombudsman werkt in verschillende sectoren, maar de belangrijkste taak is het behandelen van zorgen van burgers. Een Ombudsman fungeert dus als de verdediger en stem van het volk.

Hoewel een carrière als Ombudsman verschillende voordelen biedt, zijn er ook enkele nadelen. Deze omvatten onder andere een gebrek aan steun, vooral wanneer onderzoeken geen resultaten opleveren, wettelijke beperkingen in de activiteiten, en obstakels waarmee een Ombudsman te maken krijgt bij het oplossen van klachten en het behandelen van individuele zorgen. Daarnaast kan er organisatorische vooringenomenheid zijn tegen de organisatie waarvoor de Ombudsman werkt, wat resulteert in minder verdediging voor individuen die een klacht indienen.
Op 1 oktober 2024 legde mevrouw mr. Jurima Bryson de eed af als de eerste Ombudsman van Aruba. Tijdens een openbare vergadering op 8 juli 2024 had het parlement besloten om mr. Jurima A.R. Bryson aan te stellen als Ombudsman van Aruba. Conform dit besluit legde zij de eed af in het parlement voordat zij haar functie opnam.

De jaarlijkse ontmoeting van de Ombudsmannen van het Koninkrijk van dit jaar markeerde de eerste deelname van de Ombudsman van Aruba, Jurima Bryson. Aan het einde van de lezing verklaarde Ombudsman Bryson aan de pers dat ze zeer tevreden was dat, ondanks de korte aankondiging dat de lezing zou plaatsvinden, de zaal volledig vol was, tot het punt dat de Universiteit van Aruba de registratie moest sluiten. Dit toonde de interesse van de gemeenschap om meer te leren over de rol en het werk van een Ombudsman.

Met betrekking tot de bijeenkomst zelf legde Ombudsman Bryson uit dat deze een specifiek doel diende, waaronder het ondersteunen van de Ombudsman van Aruba, aangezien dit instituut het meest recent is opgericht.

"Ik heb hun advies en hulp nodig, zodat ik niet alleen goed werk lever, maar dit ook zo snel mogelijk kan doen. Hoe meer hulp ik krijg, hoe sneller ik kan werken, omdat ik kan leren van de obstakels die zij hebben meegemaakt en deze kan vermijden dankzij hun advies," gaf zij aan.

Tijdens haar lezing vermeldde Ombudsman Bryson dat ze als de eerste Ombudsman van Aruba, in dit geval een Ombudsvrouw, een zekere druk voelt die met deze functie gepaard gaat. In antwoord op een vraag van Bon Dia Aruba over deze druk legde zij uit dat deze druk voortkomt uit haar eigen motivatie om goed werk te leveren in deze nieuwe functie.

Ze vervolgde door uit te leggen dat ze deze functie had aangevraagd omdat ze in het instituut gelooft. "Wanneer ik zeg dat ik druk voel, komt dat doordat ik me bewust ben van de noodzaak van het instituut en waarom het opgericht moest worden, niet nu maar al veel eerder. Nu het er is, moet het zo snel mogelijk worden opgezet en zodra het klaar is, moet het op de juiste manier functioneren," benadrukte zij.